

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 30 marca 2021 r.
(OR. en)

7493/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0074 (NLE)

ACP 16
FIN 231
PTOM 6
DEVGEN 54

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 30 marca 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2021) 150 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do zmiany decyzji nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 150 final.

Zał.: COM(2021) 150 final

Bruksela, dnia 30.3.2021 r.
COM(2021) 150 final

2021/0074 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie
Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do zmiany decyzji nr 3/2016 Komitetu
Ambasadorów AKP–UE w sprawie Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP)**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie Ambasadorów AKP–UE w związku z planowanym przyjęciem decyzji zmieniającej decyzję nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w celu umożliwienia kuratorowi realizacji etapu biernego Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP) do momentu, kiedy CRP ureguluje wszystkie swoje zobowiązania i zrealizuje wszystkie swoje aktywa.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie z Kotonu

Od 2000 r. umowa o partnerstwie z Kotonu¹ stanowi ramy stosunków UE z 79 państwami AKP. Umowa została zawarta na okres 20 lat, od dnia 1 marca 2000 r. do dnia 29 lutego 2020 r. Została ona następnie zmieniona w latach 2005 i 2010.

W dniu 4 grudnia 2020 r. stosowanie postanowień umowy o partnerstwie z Kotonu zostało przedłużone po raz drugi decyzją Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie środków przejściowych do dnia 30 listopada 2021 r. lub do dnia wejścia w życie nowej umowy lub do momentu rozpoczęcia tymczasowego stosowania nowej umowy między Unią a państwami AKP, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej².

2.2. Komitet Ambasadorów AKP–UE

Komitet Ambasadorów został ustanowiony na mocy art. 16 umowy z Kotonu. W jego skład wchodzi stali przedstawiciele każdego państwa członkowskiego UE oraz przedstawiciel Komisji, z jednej strony, oraz szefowie placówek dyplomatycznych każdego państwa AKP w UE, z drugiej strony.

Komitet wspiera Radę Ministrów w wykonywaniu jej zadań oraz sprawuje każdy mandat powierzony mu przez Radę (art. 16 ust. 2 umowy z Kotonu). W związku z tym Rada Ministrów może przekazać Komitetowi Ambasadorów pewne uprawnienia (art. 15 ust. 4 umowy z Kotonu). Rada kontroluje również wykonanie wspomnianej umowy oraz postępy w dążeniu do celów w niej określonych.

Zgodnie z art. 1 regulaminu wewnętrznego Komitetu Ambasadorów³ zbiera się on regularnie, w szczególności w celu przygotowywania posiedzeń Rady Ministrów oraz w każdym przypadku, gdy okaże się to konieczne, na wniosek jednej ze stron. Art. 5 regulaminu wewnętrznego Komitetu Ambasadorów przewiduje również procedurę pisemną.

2.3. Planowany akt Komitetu Ambasadorów AKP–UE

Na swoim 39. posiedzeniu, które odbyło się w dniach 19–20 czerwca 2014 r. w Nairobi, Rada Ministrów AKP–UE uzgodniła we wspólnej deklaracji przystąpienie do uporządkowanego

¹ Umowa zmieniająca po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3; Dz.U. L 287 z 28.10.2005, s. 4. Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).

² Decyzja nr 2/2020 Komitetu Ambasadorów AKP–UE z dnia 4 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję nr 3/2019 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie przyjęcia środków przejściowych zgodnie z art. 95 ust. 4 Umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 420 z 14.12.2020, s. 32).

³ Decyzja nr 3/2005 Rady Ministrów AKP–UE z dnia 8 marca 2005 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu Ambasadorów AKP–UE (Dz.U. L 95 z 14.4.2005, s. 51).

zamknięcia Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP), wspólnego organu technicznego ustanowionego w ramach umowy o partnerstwie AKP–UE, w załączniku III do tej umowy. W niniejszej wspólnej deklaracji Rada Ministrów na podstawie art. 15 ust. 4 umowy o partnerstwie z Kotonu przekazała Komitetowi Ambasadorów AKP–UE uprawnienia do podjęcia niezbędnych decyzji, w tym odpowiedniej zmiany załącznika III do umowy z Kotonu”⁴.

Komitet Ambasadorów AKP–UE w swojej decyzji nr 4/2014⁵ upoważnił Zarząd CRP do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu przygotowania zamknięcia CRP. Następnie Zarząd CRP zawarł umowę z kuratorem do dnia 31 grudnia 2016 r.

Na podstawie decyzji nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE (zwanej dalej „decyzją nr 3/2016”)⁶ po etapie zamknięcia nastąpił „etap bierny”, w którym CRP istnieje jedynie w celach jego likwidacji.

Decyzja nr 3/2016 wprowadziła konieczne zmiany w załączniku III umowy o partnerstwie AKP–UE i stanowi nowe ramy prawne CRP obowiązujące od 1 stycznia 2017 r. (art. 3 ust. 1 decyzji nr 3/2016).

Etap bierny, zarządzany przez kuratora, obejmuje zadania administracyjne, między innymi: prowadzenie archiwum CRP, udzielanie odpowiedzi w związku z wszelkimi formalnościami administracyjnymi czy też rozwiązywanie pozostałych sporów, których nie udało się rozstrzygnąć na etapie zamknięcia. Etap bierny rozpoczął się następnego dnia po zakończeniu etapu zamknięcia, tj. w dniu 1 stycznia 2017 r. Z preambuły decyzji nr 3/2016 wynika, że Komitet Ambasadorów AKP–UE zamierzał zakończyć etap bierny po upływie 4 lat bądź po uregulowaniu przez CRP wszystkich zobowiązań i zrealizowaniu wszystkich aktywów, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji nr 3/2016 Komisja Europejska powinna zatrudnić kuratora przed zakończeniem etapu zamknięcia, tj. do dnia 31 grudnia 2016 r., w celu zapewnienia realizacji etapu biernego od dnia 1 stycznia 2017 r. przez okres czterech lat lub do momentu, kiedy CRP ureguluje wszystkie swoje zobowiązania i zrealizuje wszystkie swoje aktywa, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Następnie Komisja zawarła umowę o świadczenie usług z kuratorem dnia 21 grudnia 2016 r. na wstępny czteroletni okres realizacji.

W ostatnich miesiącach 2020 roku okazało się, że CRP nie ureguluje wszystkich swoich zobowiązań i nie zrealizuje wszystkich swoich aktywów do 31 grudnia 2020 r.

W związku z tym Komitet Ambasadorów AKP–UE ma przyjąć zmianę do art. 2 ust. 1 decyzji nr 3/2016 w celu umożliwienia kuratorowi zapewnienia realizacji etapu biernego CRP do momentu, kiedy CRP ureguluje wszystkie swoje zobowiązania i zrealizuje wszystkie swoje aktywa. Zapewni to właściwe zamknięcie etapu biernego pod kierownictwem kuratora. Członkowie Komitetu Ambasadorów Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku wyrazili akceptację dla takiej zmiany w styczniu 2021 r.

⁴ Wspólna deklaracja AKP–UE w sprawie Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP), 3 lipca 2014 r., AKP–UE 2120/14.

⁵ Decyzja nr 4/2014 Komitetu Ambasadorów AKP–UE z dnia 23 października 2014 r. w sprawie mandatu, który ma zostać przyznany zarządowi Centrum Rozwoju Przedsiębiorstw (CRP) (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 61).

⁶ Decyzja nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie zmiany załącznika III do umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 192 z 16.7.2016, s. 77).

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja proponuje, by Unia wyraziła zgodę na planowaną zmianę art. 2 ust. 1. decyzji nr 3/2016. Proponowane stanowisko Unii ma zostać zajęte, w zależności od sytuacji, na posiedzeniu Komitetu Ambasadorów AKP–UE albo w drodze procedury pisemnej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet Ambasadorów AKP–UE jest organem ustanowionym w umowie z Kotonu.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Komitet Ambasadorów AKP–UE, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 i 16 umowy o partnerstwie z Kotonu. Zgodnie z art. 15 ust. 3 umowy o partnerstwie z Kotonu Rada Ministrów może podejmować decyzje, które są wiążące dla stron, a zgodnie z art. 15 ust. 4 tej umowy Rada Ministrów może przekazać uprawnienia Komitetowi Ambasadorów. Komitet Ambasadorów jest organem ustanowionym na mocy art. 16 umowy o partnerstwie z Kotonu. Zgodnie z art. 16 ust. 2 umowy o partnerstwie z Kotonu Komitet Ambasadorów może przyjmować lub zmieniać decyzje wiążące strony w ramach mandatu udzielonego mu przez Radę Ministrów.

Unia Europejska jest – wspólnie z państwami członkowskimi – stroną umowy o partnerstwie z Kotonu i w związku z tym decyzja Komitetu Ambasadorów będzie dla niej wiążąca.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. *Zastosowanie w niniejszej sprawie*

Materialna podstawa prawna decyzji Rady powinna być taka sama jak w przypadku przyjęcia decyzji Rady (UE) 2016/1098 z dnia 4 lipca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do zmiany załącznika III do umowy o partnerstwie AKP–UE⁸, tj. art. 209 ust. 2 TFUE.

4.3. **Podsumowanie**

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 209 ust. 2 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. **PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU**

Ponieważ akt Komitetu Ambasadorów AKP–UE zmieni decyzję nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁸ Dz.U. L 182 z 7.7.2016, s. 39.

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie
Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do zmiany decyzji nr 3/2016 Komitetu
Ambasadorów AKP–UE w sprawie Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (CRP)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony („umowa o partnerstwie AKP–UE”),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 15 ust. 4 umowy o partnerstwie AKP–UE stanowi, że Rada Ministrów AKP–UE może przekazać uprawnienia Komitetowi Ambasadorów AKP–UE.
- (2) Na swoim 39. posiedzeniu, które odbyło się w dniach 19–20 czerwca 2014 r. w Nairobi, Rada Ministrów AKP–UE uzgodniła we wspólnej deklaracji przystąpienie do uporządkowanego zamknięcia Centrum Rozwoju Przedsiębiorczości (zwanego dalej CRP). W tym celu Rada Ministrów AKP–UE podjęła decyzję o upoważnieniu Komitetu Ambasadorów AKP–UE do dalszych działań prowadzących do przyjęcia koniecznych decyzji.
- (3) Zmiana załącznika III do umowy o partnerstwie AKP–UE została przyjęta decyzją nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE z dnia 12 lipca 2016 r.⁹, którą wprowadzono niezbędne zmiany w załączniku III umowy o partnerstwie AKP–UE, a także ustanowiono nowe ramy prawne CRP od 1 stycznia 2017 r., w trakcie których zachowuje on osobowość prawną wyłącznie do celów jego likwidacji.
- (4) Art. 2 ust. 1 decyzji nr 3/2016 stanowi, że kurator powinien zapewnić wdrożenie etapu biernego od dnia 1 stycznia 2017 r. przez okres 4 lat lub do momentu, kiedy CRP ureguluje wszystkie swoje zobowiązania i zrealizuje wszystkie swoje aktywa, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
- (5) CRP nie uregulowało wszystkich swoich zobowiązań ani nie zrealizowało wszystkich swoich aktywów przed 31 grudnia 2020 r. W związku z tym uznaje się, że konieczna jest zmiana decyzji nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w celu zapewnienia właściwego zamknięcia etapu biernego pod kierownictwem kuratora.
- (6) Komitet Ambasadorów AKP–UE przyjmie zmianę decyzji nr 3/2016 na jednym z posiedzeń bądź w drodze procedury pisemnej.

⁹ Decyzja nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie zmiany załącznika III do umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 192 z 16.7.2016, s. 77).

(7) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie Ambasadorów AKP–UE, ponieważ planowany akt jest wiążący dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie Unia ma zająć na forum Komitetu Ambasadorów AKP–UE w odniesieniu do CRP, jest następujące:

- zastąpić art. 2 ust. 1 decyzji nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE następującym tekstem: „Komisja Europejska zatrudnia kuratora w celu zapewnienia realizacji etapu biernego do momentu, kiedy CRP ureguje wszystkie swoje zobowiązania i zrealizuje wszystkie swoje aktywa”;
- decyzja Komitetu Ambasadorów AKP–UE zmieniająca decyzję nr 3/2016 Komitetu Ambasadorów AKP–UE ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Przyjęta decyzja Komitetu Ambasadorów AKP–UE zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*